

Уговóръ ил. св. **Уговарвамъ** ил. дл. уговорю,—вариваю, убъждаю: Моето уговарване му е причинило голъмо впечатление за да си отиде. *Л. Д.* 1875 р. 136.

Угода с. ж. угода, удовольствіе: Ние вѣма да идемъ да завиждамы на Черниты за нехъртѣ имъ, за голотѣтѣ имъ нито за всичкыты имъ другы угоды. *Л. Д.* 73 р. 168. Каква угла ми беше да простира разболелѣтѣ си кости на мека плѣсть. *Р. А.* 27. Не могѫть да найдѣтъ учены учители по угодѣтѣ си. *Л. Д.* 70 р. 196.

Угоденъ пр. пріятный: Или ти е гозба не угодна, Или ти е виното не сладко. *Пс.* 21—22, 540. Ничто не е похубаво, ничто не е поугодно отъ пѣтуваніето. *П.* 14. **Угодно** нар. Чловѣкъ мыслилъ еще и какъ по-лесно да ся подряди съ прѣвѣты потрѣбы си да ся поминува по-угодно и по-охалю. *Л. Д.* 73 р. 176. **Угодство** с. с. удобство: Сърцето ви не са покърти освѣнѣ отъ собственнѣтѣ ваши угодства и интересы (*—que de vos commodit  es et de vos intérêts*). *Т.* 377.

Угодъ ил. св. **Угаждамъ** **Угадявамъ** ил. дл. 1) угошу,—ждаю: Дѣтето съгледа, че съ плачеве и вѣкове може да накара да му угаждатъ. *Л. Д.* 72 р. 148. О свѣти отци, вие сте способни само за да угодявате на тѣло-то си, на пощевклиѣ си. *И. С.* 42. 2) понравлюсь, нравлюсь, бываю пріятными: Нейнитѣ повѣсти и нейната хубостъ ми угодихъ превѣходно. *Х. I.* 38. Всяка общинска рана все еднакво ны боли и всяко добро все еднакво ни угажда. *Л. Д.* 71 р. 160. 3) угадаю,—ываю: Угодихъ ли—налѣчихъ ли?—(*угадахъ западку?*)? — са, 1) случусь,—чаюсь: Ако са угодјотъ и двѣтѣ страпы равносилни, игрота трае повече отъ $\frac{1}{2}$ часъ; пакъ ако са угоди едната слаба, тогава са съвршюва скоро. *Ч.* 107. 2) угадаю,—дываю: Тодорчу са не угоди Натодоркината хоратѣ. *Д.* 88 25—6. 3) посватаюсь: Да кажайте на моата майка, Бре да се той угодї, За малка мома за ц'роzemка. *В.* 297.

Уголѣмъ ил. св. **Уголѣмѣвамъ** ил. дл. увелич.,—чиаю,—са, увеличусь,—чиаюсь: Съ това много ще ся уголѣми трудѣтъ на учителити. *Л. Д.* 69 р. 193. Послѣ да ся уголѣмѣва както колчевината така и силата на яденіето. *ib.* 70 р. 102.

Уголъ (*Maged*) с. м. уголъ: П'рви синциръ се млади юнаци, Се юнаци уголъ ц'рооки. Втори синциръ се млади невести, Се невести уголъ ц'рооки. *В.* 353.

Угонъ ил. св. **Угонвамъ** ил. дл. обѣзду, обѣзжаю: Угонвѣтъ вражъ съ вѣрѣнїетѣ колѣ, подиръ кои вѣрзвѣтъ кычястъ сплосканъ трѣнъ; а колѣ каржътъ крѣгъмъ по повърхность вража, до дѣ ся прибие и углади, кое ся казва, угони, защо то кола го прибива, а кычястый плоский трѣнъ го углаща. *Пк.* 58.